

[Kim Behnke]

Konsekvensen af at fjerne tilskud og privatisere en række offentlige serviceaktiviteter vil naturligvis være øget brugerbetaling, men det finder vi absolut ansvarligt, når det sker samtidig med de store skattelettelser, vi har foreslået.

På forsvarsområdet har vi foreslået, at man reducerer antallet af kontraktpersonel til fordel for flere værnepligtige, og vi ønsker, at de værnepligtiges bruttoløn – jeg gentager: bruttoløn – nedsættes med f.eks. 5 pct., mod at de foreslåede personskattelettelser alligevel sikrer en stigende nettoløn. Det giver en besparelse på ca. 568 mio. kr., og det gør, at vi efterfølgende bruger ca. 460 mio. kr. til en styrkelse af forsvarets materiel.

Senest har vi jo sendt – jeg ved ikke præcis, om de er udlånt, eller om de er foræret – gasmasker til Tyrkiet. Vi har udlånt eller foræret missiler til Tyrkiet, og i det hele taget kan vores engagement i forbindelse med den igangværende krig i Golfen betyde, at vores forsvar får brug for yderligere bevillinger til materiel. Vi er også parat til at medvirke til en generel modernisering af det danske materiel.

Men hvad så med betalingsbalancen? Nu tog jeg selv mit udgangspunkt i den. Hvad sker der, når man gennemfører Fremskridtspartiets dynamitpolitik? Ja, skønsmæssigt – og det kan jo kun blive et skøn – vil der komme en kortvarig forværring af betalingsbalancen på ca. 7 mia. kr. eller 7,5 mia. kr.

Når jeg tillader mig at sige kortvarig, er det, fordi de ting, der vil ske i erhvervslivet med øget eksport osv., ikke er noget, der sker med det samme, men efterhånden vil eksporten indhente den kortvarige forringelse af betalingsbalancen. Det, vi giver som grund for, at det ikke går værre med betalingsbalancen end her skitseret, er, at der er en overfinansiering i form af besparelser af vores skattelettelser, at vi reducerer den offentlige efterspørgsel, og at vi på grund af, at der er en masse flere mennesker, der kommer i arbejde, reducerer overførselsindkomsterne. Og ikke mindst reducerer vi statens kapitalefterspørgsel, hvilket betyder, at der vil være langt flere danske kroner parat til udlån for danske erhvervsvirksomheder, frem for at de skal søge til udlandet og opnå lån.

Endelig har man vel også bemærket, at vi gennem reduktion af ulandsbistanden og andre overførsler til udlandet vil kunne gavne betalingsbalancen ganske betydeligt.

Det væsentligste bidrag til de betydelige gældsafdrag vil vi foreslå komme fra anvendelsen af fondsindeståender. Det er vores holdning, at ingen ATP-modtagere eller modtagere af ydelser fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond må miste noget. Vi forhøjer derfor folkepensionen med et beløb, der svarer til maksimal ATP og LD-ydelse, hvilket der i øvrigt kun er meget få der får.

Altså: Alle får deres folkepension sat op til 5.400 kr. om måneden uanset ægtestand og uanset formue eller indtægter. De mange penge, som genereres til bl.a. folkepensionsforhøjelserne, er ikke fra selve fondsmidlerne, men derimod fra den rentebesparelse, som staten opnår ved at foretage gældsafdraget. Når vi som oppositionsparti skal formulere ændringsforslag, der på samme tid kan tilfredsstille alle de nævnte krav, er det sandsynligt, at vi et eller andet sted har sparet 25.000 kr. mere, end det er realistisk, og at vi et andet sted har sparet 50.000 kr. mindre, end det er realistisk.

Vi er også opmærksom på, at den betydelige ændring af den offentlige sektor, vi lægger op til, er lettere at realisere ud fra nogle nettovurderinger, men i det praktiske liv vil bruttoændringer kræve mange omstillinger, omskolinger og måske nyansættelser. For at tilfredsstille de her formulerede forbehold har vi afsat en pulje på næsten 3 mia. kr.

Fremskridtspartiet fik for nogle år siden sin politik kommenteret af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Konklusionen var, at nok hænger tingene sammen statsfinansielt, men man advarede mod det menneskesyn, som ligger bag vores forslag. Og det er da ganske rigtigt, at forudsætningen for, at tingene hænger sammen, er, at vi ophører med at yde tvangsinddrevne statslig ulandsbistand, at vi ophører med at forkæle de udlændinge, der opholder sig her i landet, og at vi ophører med vores store underskudsgaranti over for Grønland og Færøerne osv. osv. Men vores menneskesyn bygger på personlig frihed og ikke på kollektivism, ikke på kollektiv moral og ikke på formynderi. Derfor tillader jeg mig i denne forbindelse frit at oversætte Voltaires ord: »Jeg er uenig i, hvad du siger, men jeg vil indtil døden forsvare din ret til at sige det.«

Jeg skal anbefale Fremskridtspartiets 675 ændringsforslag. Jeg skal ikke gentage mange af de fyldige bemærkninger, der ledsager dem,